

Крем'янець

Спортова сенсація

Українське життя

РІВНЕ. Звідки б ви не під'їхали — зі сходу, заходу, полудня чи півночі — все одно... Нічого не бачите крім невеликих пригірків, зелених гаїв, розкиданих хуторів десь-не-десь сторчить якийсь димар, як доказ, що цивілізація тут позначила свій слід.

Ще б ні... То ж наближаємось до міста Крем'янця на Волині. Хай собі ніхто не думає, що якийсь кінець світа, якийсь прерій Мексика, чи Мадагаскар. Прошу, прошу... Вже вирвавшись з лісу Смиги, ваше авто летить стрілою на південь, залишаючи за собою величезну хмару куряви. Не можна сказати, щоб дорога ця була надто добра... Але дозволяйте... Ви за весь час подорожі ані разу не застрягли в болоті. Навпаки. Ви мчесь, ніби по асфальті, по м'якому пісочку, недавно виспаном тут працюючою рукою волинських селян...

Зліва — гори, справа — поля... Розуміється зелені поля і зелені гори. Коли ви будете в Італії і знаєте гори Альбано, як вони виглядають з вікна потягу, що їде в Неаполь, ви приблизно уявите собі гори, що оточують Крем'янець... Але, але... Прошу ласкаво не сміятися надто отверто. Розуміється, що Крем'янські гори не рівняються до Альбанських... Вони значно, значно у своїй подібності скромніші. Вони мають щось, що їм вистарчає. Їх краса своєрідна, власна, своя... І коли ви насасліплений шовініст якийсь Швайцарії, чи інших красот, ви мені з приємністю підкажете: так! І ці гори, все такі — гори і гарні до дідька...

І раптом... Ви вриваєтесь у щось несподіване. Це несподіване і є Крем'янець. Ви його не бачили ще пару хвилин перед тим. Кілька закрутів і ви бачите містечко. Не треба дивуватись, що «культура» Юдеї залишила і тут свої позначки. Цей, «вибраний» народик надто довод до пасажерів, щоб не лишити по собі певної плями. Оті буди, що зі всіх боків так вишукано себе обдерли, це і є культура гебрея... Зараз вона поволі, але виразно всмоктується в нутро цієї землі і прийде час, коли про неї не буде ані згадки.

Крем'янець... Ось і він. Ваше авто прорвалось вузькою дорогою з Дубенської рогачки і зупинилось біля Василянів. Чого вам це? Скільки вже тут краєвидів. Дивіться вправо, вліво... На небо. Сама Бона варта, щоб глянути на неї. Вже здалека зеленіє вона на яскравому сонці... Чудова соковита зелень і сіруватість замкових руїн, що здалека нагадують корону... Це прекрасно. А ще прекрасніше, коли під'їжджаєте до Ліцею, коли піднімаєтесь в його парк, коли проходите повз мури, які мають за собою століття ми-

нулого, коли бачите ренесанс і навіть своєрідний барок, коли підноситься вище і вище і нарешті, знайшовши відповідне місце на розпеченому сонцем каміні, не витримуєте і з приємністю викрикуєте: тут чудово! Гляньте лиш! Куди хочте, гляньте! Море... Ні, океан зелені і в його хвилях тонуть червонові стріхи віл, будівель... Дайте сюди, прошу вас, якогось доброго маляра, якогось Міхель Анжелю і побачите, що виторить він з цього краєвиду. Це ніяке перебільшення. Скільки тут насправду барв, скільки фантазій в русі земної поверхні і її маєстатній лінії з її різноманітної і свавільної позі. Бона з замковими руїнами, долина, гора Черча, гора Хрестова, десь-не-десь біла хатка, в долині залите сонцем місто і його шум, і його барви, які нагадують старовину... Старовину! Чудову сиву, ту, яка знає діла давно минулих днів і людей, яких рештки лежать золоті у склепах Миколаївського собору, чи під мурами Ліцею.

Крем'янець! Місто квітів і погідного настрою. Місто соловейків і співу, місто барвистих краєвидів і старих мурів. Місто, над котрим і рано і ввечері пливуть погідно дзвони святинь, які багато віків освячували це місце на нашій землі силою віри, силою краси і силою людської мудрости. Будь благославлено! Здіймаю капелюх і вітаю тебе побожно і щиро... Улас Самчук.

Великою сенсацією були змагання копаного м'яча, що відбулися 28 червня у Львові поміж дружиною працівників пера (члени Спілки Українських Письменників і Спілки Українських Журналістів) та дружиною акторів (члени Спілки Українських Акторів). Дружина робітників пера, що виграла змагання у відношенні 4:3 (2:2) виступила в складі: — ворота д-р Німчук, оборона ред. Тарович і др. Кархут (в другій пол. грав за др. Кархута ред. Є. Жарський) поміч — ред. mgr. Семчишин ред. Нижанківський і поет Гай-Головко, напад ред. Сливка, дир. Літ. Мист. Клубу З. Тарнавський, пись. Мигаль, ред. Сірко і ред. О. Тарнавський. Дружина переможних виступила в складі: воротар — арт. Лаврівський (рез. реж. Сорока), оборона — арт. Курило і Корняк, поміч — Данилко, театр. декоратор Радий і диригент оперної оркестри — Туркевич, напад — арт. Левицький, Хабурський, дир. Блавацький, Яковлів та Антонішин. Гру розпочав посадник міста Львова др. Біляк почесним копом, що на розчарування публіки попав у м'яч ногою.

Гра була цікава і доказала, що артисти на сцені краще грають. Хоч артисти вміють опанувати ролі, але тут не дописали. Зрештою може навмисно програли, боячись помсти журналістів у виді неприхильних рецензій. Імпровізований дохід признаний на допомогу студійчій молоді.

З церковного життя

Організація Української Автокефальної Церкви в Україні виглядає так під сучасну пору: Адміністратором Української Автокефальної Церкви є архієпископ Полікарп, що одночасно управляє Луцькою і Ковельською єпархією. Заступником Адміністратора призначений київський єпископ Ніканор, що одночасно уповажненим для всіх справ Православної Церкви на українських територіях на схід від колишньої польсько-советської границі. До помічній архієпископ Полікарп має Церковну Управу з тимчасовим осідком в Луцьку, у проводі якого є сам архієп. Полікарп. Членами цієї Управи є протосерей Малюжинський і проф. Іван Власовський, який виконує обов'язки секретаря-канцлера.

На Київ призначений єпископ Ніканор (Абрамович), його заступником є єп. Мстислав (Скрипник).

Вони живуть тепер у будинку на подвір'ї Собору св. Софії. В Києві мають до диспозиції по-

кищо тільки Андрієвський Собор і церкви на Солом'янці і Диміївці.

В Україні діють ще такі єпископи Української Автокефальної Православної Церкви: в Житомирі єпископ Григорій (Олійчук), у Полтаві єп. Ігор (Губа), у Єлисаветграді (Кіровоград) єп. Михайл (Хороший), у Лубнах на Лівобережжі єпископ Сильвестер (Гаєвський), у Пинську архієпископ Олександр (Іноземцов) і Бересті єпископ Корнієтов, що є також помічником пінського архієпископа, у Дніпропетовську єпископ Генадій (Шиприкевич), у Кам'янці-Подільському єпископ Фотій (Тимоцьук), у Віллі Церкві єпископ Мануїл (Тарнавський з Галичини).

До єпископського собору Української Православної Церкви належать тепер 2 архієпископи і 12 єпископів. Українська Православна Автокефальна Церква має тепер понад 500 парафій та коло 500 священників себто 80—85 відсотків всіх с'як-так зорганізованих парафій в Україні.

(вж).

КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ В КИЄВІ

Київська опера вкінці червня ц. р. давала такі вистави: «Корнелівські дзвони» Планкета, «Капелія» Деліба і «Кармен» Бізе. Київський театр оперети — «Веселу вдову» Легара і «Коломбину» Театр «Вар'єте» дав цілком нову програму, на яку складалась арія і дуети з опер у виконанні акторів київської опери Софії і Івана Шведових, ряд музичних номерів, «танок гадюки», акробатичні етюди та інше. В Києві зараз працює 8 кін, що висвітлюють найновіші німецькі фільми.

ВІДНОВЛЯЄТЬСЯ ДУХОВЕ ЖИТТЯ НА ПОДІЛЛІ

Не зважаючи на терор большевиків і цілу їхню антирелігійну роботу, населення Поділля не стратило віри в Бога. З моментом звільнення Поділля німецькими військами українці масово почали відновляти свої церкви, збездечені большевиками. Зараз на Поділлі чинних 473 церкви, в яких кожної неділі і в церковні свята правиться Служба Божа. 120 церков відбудовується і незабаром будуть готові Священиків на Поділлі — 160.

ЖІНОЧА СЛУЖБА УКРАЇНИ У ВІННИЦІ

При допомозі німецької влади і Миської Управи м. Вінниці більше, як 150 жінок-українок організувалося в Жіночій Службі України, яка провадить широку культурну й допомогову діяльність. Старанням цієї організації відбувся цілий ряд відчитів. Крім того ЖСУ в Вінниці організувала дешеву їдальню, швацьку майстерню, курси художньої вишивки, співочий гурток. Велику увагу приділяє ЖСУ також допомозі сиротам і полоненим-українцям.

МАЙСТЕРНЯ ДЛЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ЦЕРКОВНИХ РЕЧЕЙ

За часів большевизму майже всі церкви було зруйновано, і церковні речі знищено. Лише після приходу Німецької Армії релігія не має для себе ніяких перешкод. По багатьох містах та селах області вже відкрито церкви. Отже потреба в церковних речах зараз надзвичайно велика. Щоб задовольнити цю потребу церковному Управлінню міста Кіровограда відкрито майстерню по виготовленню цих речей. При майстерні існує два цехи — свічковий та слюсарно-ювелірний, де виробляють свічки, вінці, чаши кадильніці та інш. Якість виробів гарна й відповідає релігійному стилеві.

Крім майстерні церковного Управління, в місті існують також і приватні майстерні.

БУДИНОК НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ

В районному центрі с. Шишаках, Миргородського району працює вже п'ять місяців будинок національної культури. За цей час відбулося більше двадцять театральних вистав та концертів. У репертуарі театрального гуртка п'єси «Наталка Полтавка», «Невольник», «Назар Стодола» і інш. Тепер підготовляють «Ой, не ходи Грицю», «За двома зайцями». На репертуар хорового гуртка складаються народні пісні та твори українських і західних композиторів. При будинку існує також дута оркестра та студія балету.

МУЗИЧНІ КУРСИ В СИМФЕРОПОЛІ

В Симферополі на Криму, відбувається систематичне зайняття на музичних курсах. Хоч курси були розраховані тільки на 50 осіб, сьогодні вже є понад 100 курсантів. На курсах відбуваються заняття в класі фортепіано, співу, скрипки, віолончелі, гармонії та других інструментів. Крім того курсанти вивчають теоретичні предмети. В майбутньому задумують зайняття на курсах розширити, а восени відкрити музичну школу.

ВЕЧІР САМОДІЯЛЬНОСТІ В БІЛІЙ ЦЕРКВІ

3 ініціативи міського відділу народної освіти 11 червня відбувся в приміщенні театру ім. Шевченка вечір самодіяльності дітей, дитячих будинків ч. 1 і ч. 2 та школи ч. 6. В програму ввійшло мистецьке читання в українській мові, народні танці, руханкові вправи, гра на фортепіані, виступ дитячих хорів, які відспівали низку народних пісень. На закінчення міська дута оркестра відіграла кілька уривків з класичних музичних творів та в'язанку українських народних пісень.

МОГИЛА КОТЛЯРЕВСЬКОГО

«Голос Полтавщини» (ч. 41 з 17 травня ц. р.) повідомляє, що могила батька нової української літератури, Ів. Котляревського, яка є в Полтаві при вул. Кобеляцькій, майже побіч хідника, недалеко від церкви на старому цвинтарі дуже занедбана. Цвинтар большевики зліквідували, дерева вирубували та викорчували, землю заорали, огорожу знищили. З цілого цвинтаря залишилась тільки самотня могила Ів. Котляревського та й вона в дуже занедбанім стані: залізна огорожа могили місцями погнута, а місцями зовсім немає деяких її частин. Хвіртка погнута і відчужена, на обеліску немає хреста.

Те ж число «Голосу Полтавщини» приносить фейлетон П. Репетина про М. Коцюбинського. Автор м. ін. наводить цікавий спомин про врочисте засідання, полтавської міської думи 28 серпня 1903 р., присвячене відкриттю пам'ятника Ів. Котляревського, на якому М. Коцюбинський відчитав українською мовою від імені чернігівського музично-драматичного товариства високопатріотичний привіт, внаслідок чого голова міста, Трегубов оголосив заборону читати привіт українською мовою українцям в Росії.

ВИСТАВКА «ЗВІЛЬНЕННЯ КИЄВА»

Київський музей-архів переходить доби підготував виставку «Звільнення Києва німецькими військами з-під насильницької влади большевиків». Виставка має відновити в пам'яті українців значення вступу німецького війська в Київ 19 вересня 1941 р., доказати період життя Києва з дня оголошення війни до 19 вересня та висвітлити ліквідацію наслідків жидо-большевицької руйнації Києва, відродження при допомозі німецької влади господарчого, громадського, релігійного та культурного життя в Києві.

втрапи цієї посвідки другої не виставиться.

Щоб і найменший селянин у найдалшому селі, мав нагоду своєчасно виміняти свої гроші, до акції виміни втягнуто цілий адміністративний апарат в Україні. Виміну переводитимуть в першу чергу, філії Центрального Емісійного Банку, господарські банки, міські і районні каси, бурмістри та сільські старости. Оголошення і вказівки в українській краєвій мові повчатимуть докладно населення про умовини виміни.

Чому не будуть виміновати советських банкнотів на вищу суму?

У зв'язку з воєнним замішанням грошевий оборот в Україні сильно збільшився не з господарських причин. Ціни на товари, що не входять в обгосподарювання, і такі, котрих чим раз менше, сильно піднялися на спекуляційному ринку. З наміром знищити валюту в Україні, совети ввели в Україну почерез своїх агентів і банди велику кількість банкнотів більшої вартости. Щоб уздоровити знову взаємне відношення ціни і товару, що його населення збуває, треба унеможливити виміну цієї готівки, що совети внесли нелегально почерез своїх посередників. Ця потреба не допускає випуску біль-

шої кількості карбованців, як на це дозволяє теперішній економічний стан. З огляду на це все, треба припинити купчу силу советських банкнотів на більш як на 2 червонці на якийсь час. То му впроваджено записання на спеціальнеkonto за посвідкою.

Ноти більших вартостей, що є в обігу, не будуть зараз виміняні на готівку виключно з уваги на інтерес тих людей, що працюють. Відомо, що зараз брак тих товарів щоденного вжитку, котрих українець хоче за зароблені гроші набути. Цей брак панує тепер в цілій Європі, з тої причини, що всі народи, котрі беруть участь у великому бою і змаганні, по найбільшій частині пристосували своє виробництво для розбудови й доповнення свого озброєння. Цей брак відчувається особливо сильно в Україні, бо ж тут большевики підчас свого володіння не лише дуже мало цих товарів доставляли, але вже підчас цієї війни повивозили велику кількість цих товарів або понищили. Передовсім знищили вони фабрики, котрі могли б виробляти нові товари.

Наслідком цієї нестачі покупник, купуючи товари, які мається ще на ринку, дин другого переплачував. Дійшло до того, що тільки багаті були в силі набувати ті нечисленні товари, тоді

як робітник і хлібороб, що зайняті в промислі і ремеслі, не в силі їх купувати собі, бо ж їхня платня не зростає зі зростанням цін. Треба було найти вихід, щоб кожному, рівномірно дати середники виміни, за які він буде в стані набути собі ті товари щоденної потреби, які ще маються в невеликій кількості. Тим то акція виміни є соціальним ділом, що боронить слабшого перед силою сильнішого, що почала необмежено рости.

Вклад на окремеkonto — це заощадження на майбутне.

Записом наkonto, що не є конфіскованням грошей, німці не поступають так як совети, котрі, вступили 1939 р. до Польщі, навмисне установили скорі речинці для виміни, або повідомили аж по речинці в такий спосіб, що той, хто мав який гріш, не міг його вчасно виміняти. Та виміна була скорше вивласненням. Німці мають на меті творчий розвиток. Кожний українець повинен працювати і йому дано можливість заощадити грошей на майбутне. Конта — це заощаджений гріш. Але тепер його купча сила зв'язана, бо її відсунено на пізніше. Ці заходи приносять кожному більші користи, ніж якби йому тепер дати в повний висоті

Бо практично тепер він не міг би з тим грошем робити те, що хотів би, тобто купити собі те, що йому потрібне. Вартість банкнотів визначає їхня сила купности Котювання — це засіб для скріплення банкнотів, а це знову корисне для загалу, а тим самим для кожного зокрема.

Земля й праця — підвалини валюти карбованця.

Нова валюта забезпечена, як не можна краще. Бо вартість карбованця за основами розпорядження про емісійний банк, покрита всією основою обігового гроша не можна собі уявити. По програній світовій війні пережила Німеччина страшну інфляцію. Своєю валюту впорядкувала вона тим, що випущено новий гріш, рентенмарки, які були гарантовані всією землею нації. Всі випущені тепер гріші — загарантовано всією землею України, всі гріші що їх випустять у майбутньому матимуть покриття в новостворених або ввезених товарах, в поліпшенню комунікації, в нових фабриках, житлових будинках і т. п. Земля і праця є тими основними непохитними нової валюти, до якої кожний українець може мати повне довір'я.

ОГОЛОШЕННЯ

Розпорядження

про ціни для шевського ремесла

На підставі § 2 розпорядження Райхсміністра для визволених східних областей про законодавство у визволених східних областях з дня 21 лютого 1942 (Денник Розпоряджень Райхсміністра Сходу стор. 11) заряджую:

§ 1.

1) За нове виготовлення і за репарації взуттєвих товарів вільно числити що найбільше ціни вміщені в додатку.

2) Оскільки ціна на шевські роботи не встановлено, вільно рахувати що найвище ціни, встановлені на схожі роботи. Коли ж роботи не схожі, тоді відповідно до вартости праці, треба створити ціну відповідну до одної з установлених ці.

3) Цими цінами охоплюються податки, оплати і винагороди за скріплюючий матеріал (цвяхи, нитки, кілки і таке інше) і за частини праці, які виконуються поза майстерню шевця. Коли ж шевська майстерня постачає для виготовлення або репарації потрібну шкіру або інші заступаючі її матеріали, то вільно дочислити ціну за купу їх, яка не може перевищувати ціни правно встановленої.

§ 2.

Ціни для німецьких шевців встановлюється Райхскомісаром для України адміністративно.

§ 3.

Протидіяння цьому розпорядженню карається згідно діючих приписів.

§ 4.

Це розпорядження входить в силу з 1.8.1942. Одночасно втрачає силу всі незгідні з ним приписи.

в заступстві

Райхскомісар для України
(-) фон Ведельштет.

Рівне, 28.6.1942.

Додаток

до розпорядження про ціни для шевського ремесла з 28 червня 1942 р.

Ціни на шевські роботи.

Шевські роботи	в карбованцях		
	Для мушкетерів	Для жінок і молоді 14-18 р.	Для дітей
Нове виготовлення			
Чоботи биті	65,—	65,—	50,—
Чоботи шиті	75,—	75,—	55,—
Чоботи подвійно шиті	90,—	90,—	
Валянки з пряжками	75,—	75,—	
Валянки без пряжок	65,—	65,—	45,—
Черевики (високі, підчеревики)			
шпильковані	55,—	50,—	30,—
шиті	65,—	60,—	40,—
подвійно шиті	80,—	75,—	
Лещетарські черевики подвійно шиті	100,—	100,—	
Черевики до праці	35,—	30,—	25,—
Черевики з тканини на шкіряній підшві		25,—	15,—
Черевики з тканини на дерев'яній підшві		18,—	12,—
Черевики гімнастичні та домашні зі шкіри або тканини			
зі шкіряною підшвою	12,—	10,—	8,—
Направи:			
Підметки за пару	8,—	8,—	5,—
Закаблуки, пара	3,—	3,—	2,—
Пришви до чобіт	37,—	35,—	25,—
Пришви до черевиків	25,—	22,—	15,—
Латки на підшві, за латку	2,—	2,—	1,50
Верхні латки, за латку	2,50	2,50	2,—
Ранти, за латку	3,—	3,—	2,50
Носки нові	12,—	12,—	10,—
Зап'ятки	8,—	8,—	5,—
Зшивання у верхній шкірі	1,50	1,50	1,—
Зшивання при підшві	3,—	3,—	2,50
Репарація гумового взуття за латку	3,50	3,50	2,50

СЛИВЕНКО ПАВЛО, народився 1921 р., служив у м. Хорощ. Проситься повідомити Сливенко Ульяну, с. Ново-Липово, Олександрія, Новогеоргієвськ.

ЗАХАРІСВ АНДРІЙ, народився 1922 р., був у с. Радецькому, Миколаївської обл. Проситься повідомити Шелар Марію, с. Коробчино, м. Кіровоград—Новомиргород.

ІВАНОВ ПРОКШ, народився 1913 р., був у м. Скалат, Тернопільської обл. Проситься повідомити Іванова Степана, с. Коробчино, м. Кіровоград—Новомиргород.

БЕЗПАЛИЙ ФЕДІР, народився 1914 р., працював у м. Басевич в МТС; БЕЗПАЛИЙ ГРИГОРІЙ, народився 1918 р., був у м. Молодечно; БЕЗПАЛИЙ ІВАН, народився 1921 р., служив у м. Мітава, в Латвії. Проситься повідомити Безпалого Павла, с. Коробчино, м. Кіровоград—Новомиргород.

ШИМАНСЬКИЙ ЯКІВ, народився 1914 р., був у м. Скала, Тернопільської обл. Проситься повідомити Шиманську Устину, с. Коробчино, м. Кіровоград—Новомиргород.

БАУМАН ФІЛІМОН, народився 1914 р., служив у м. Перемишляни, Львівська обл. Проситься повідомити Бауман Олександрю, с. Верещаки, Чигиринський р-н, Кіровоградська обл.

ІЦЕНКО ВАСИЛЬ, народився 1915 р., був у м. Лубнах, Полтавської обл. Проситься повідомити Іценко Марію, с. Рубаний-Міст, м. Кіровоград—Златополь.

ПОГОРІЛИЙ ПАВЛО, народився 1914 р., був останньо у м. Дубні. Проситься повідомити Погорілого Семена, с. Телепино, Кіровоград—Кам'янка.

РИМАР ПЕТРО, народився 1914 р., був у м. Кишиньові. Проситься повідомити Римар Марію, с. Лузанівка, Кам'янський р-н, Кіровоградська обл.

ГЕРМАНЕНКО ІВАН, народився 1903 р., та ГЕРМАНЕНКО АНДРІЙ, народився 1931 р., обоє були у м. Дрогобичі. Проситься повідомити Германенко Любу, с. Гутівка, Чигиринський р-н, Кіровоградська обл.

КРИВОРОТ ВАСИЛЬ, народився 1911 р., був у м. Одесі. Проситься повідомити Криворот Наталю, с. Дівоче Поле, Олександрівський р-н, Кіровоградська обл.

ПОПОВ СТЕПАН, народився 1914 р., був у м. Києві. Проситься повідомити Мирну Галину, с. Дівоче Поле, Олександрівський р-н, Кіровоградська обл.

РАЧОК ЛЕВКО, народився 1903 р., був у м. Кривий Ріг. Проситься повідомити Рачок Євросиню, с. Лузанівка, Кам'янський р-н, Кіровоградська обл.

ЮДІН ПЕТРО, після війни перебував у Кам'янець-Подільській обл. Проситься повідомити Стасюк Федосію, с. Лузанівка, Кам'янський р-н, Кіровоградська обл.

ДАНУЦА ІВАН, народився 1924 р., був у м. Харкові. Проситься повідомити Дануцу Ларіона, с. Коробчино, м. Кіровоград—Новомиргород.

КОРМЕНКО ВАСИЛЬ, народився 1917 р., служив у м. Котопі. Проситься повідомити Корменко Любу, с. Ново-Липово, м. Олександрія—Новогеоргієвськ.

ЛАМВАРСЬКИЙ ДАНИЛО, народився 1916 р., був у м. Одесі. Проситься повідомити Донич Харитину, с. Коробчино, Кіровоград—Новомиргород.

КЕРНОС АРСЕНІЙ, народився 1924 р., був у Київській обл. Проситься повідомити Кернос Саву, с. Пастирська, Златопільський р-н, Кіровоградська обл.

ГАЛЬЧУК ГЕОРГІЙ, народився 1913 р., був на Запоріжжі. Проситься повідомити Гальчука Петра, Олександрія—Новогеоргієвськ. 1335 1-1

ТИМКО ІВМЕН, народився 1907 р., був у м. Смоленську. Проситься повідомити Тимко Катерину, с. Поселянівка, Кіровоград—Олександрівка.

ЩЕНКО ДМИТРО, народився 1915 р., перебував в ст. Лиластве (Латвія). Проситься повідомити Щенко Параску, с. Вітрівка, м. Олександрія, Новогеоргієвськ.

ШАПОВАЛОВ ФЕДІР, народився 1912 р., був у м. Мелітополі. Проситься повідомити Шаповалову Ганну, с. Вітрівка, Новогеоргієвський р-н, Олександрівської округи.

ГАЛЬЧУК ПАВЛО, народився 1906 р., був у м. Києві. Проситься повідомити Гальчук Анастасію, Олександрія—Новогеоргієвськ, вул. Троїцька 1.

ЛИТОВКА ДЕМ'ЯН, народився 1905 р., був у м. Олександрії, Кіровоградської області. Проситься повідомити Литовку Явдоху, с. Подорожне, Новогеоргієвський р-н Олександрівська округа.

САМУСЕНКО ІВАН, народився 1905 р., був у м. Олександрії, Кіровоградської області. Проситься повідомити Самусенку Тетяну, с. Подорожне, Новогеоргієвський р-н Олександрівська округа.

ПАНАСЕНКО МАКСИМ, народився 1911 р., був на Бесарабському фронті. Проситься повідомити Панасенку Марину, с. Подорожне, Новогеоргієвський р-н, Олександрівська округа.

КУЧЕРЕНКО ВАСИЛЬ, народився 1912 р., був мобілізований. Проситься повідомити Кучеренку Ганну, с. Вітрівка, м. Олександрія—Новогеоргієвськ.

ШАСНКО ЯКІВ, народився 1912 р., був вивезений до м. Кіровограда. Проситься повідомити Шаснко Євдокію, с. Крилів, Новогеоргієвський район, Кіровоградська область.

СТЕЦЕНКО СЕРГІЙ, народився 1912 р., був полонений у м. Сталіно. Проситься повідомити Стеценку Любов, с. Крилів, Новогеоргієвський р-н, Кіровоградська область.

КОРШЕНКО ВАСИЛЬ, народився 1921 р., був у м. Коростені. Проситься повідомити Коршенку Харитину, с. Ново-Липово, місто Олександрія, Новогеоргієвськ.

ОЛІЙНИК ФЕДІР, народився 1916 р., був в Чернігівському р-ні, як мобілізований. Проситься повідомити Олійник Марію, с. Красносілка, Кіровоград—Олександрівка.

КРАВЕЦЬ ОКСЕНЬ, народився 1907 р., був у м. Смоленську. Проситься повідомити Кравець Ульяну, с. Поселянівка, Кіровоград—Олександрівка.

ЩИРВІН ІВАН, народився 1920 р., знаходився в Литві. Проситься повідомити Щербину Марію, с. Поселянівка, Кіровоград—Олександрівка.

ПЛАКСІЙ ФЕОФАН, народився 1918 р., служив у м. Гродні. Проситься повідомити Плаксія Луг'яна, с. Дерівка, Онуфрієвський р-н, Олександрія.

ТИМКО ІВАН, народився 1916 року, служив у м. Мінську. Проситься повідомити Тимко Олену, с. Поселянівка, Кіровоград—Олександрівка.

ТИМКО СТЕПАН, народився 1913 р., був на Бесарабському фронті. Проситься повідомити Тимко Євдокію, с. Поселянівка, Кіровоград—Олександрівка.

КОВАЛЬЧУК ІВАН, народився 1912 р., знаходився в Бесарабії. Проситься повідомити Ковальчук Василину, м. Олександрія, Новогеоргієвськ. Закаміння—Гайдамацька ч. 30.

ІРЖАК СОЗОН, народився 1910 року. Проситься повідомити Іржак Ганну, с. Радево, Чигиринського р-ну, Кіровоградської обл. 1357 1-1

УНЕВАЖНЮЮТЬСЯ

ПОСТІЛ ФЕДІР, уневажнює вкрадений паспорт, виданий третім лагером полонених в Рівному. 1400 1-1

ОНІЩУК АНДРІЙ, с. Тютюковичі, уневажнює карту перемолу, видану Районовою Управою в Рівному. 1401 1-1

ГЛАДЧУК ВАСИЛЬ, з с. Чернікова, уневажнює загублений паспорт, виданий Районовою Управою у Володимирі. 1402 1-1

ЦАПЛАН СЕРГІЙ, з с. Дорогиничі, уневажнює загублений паспорт і карту перемолу, виданий Районовою Управою у Володимирі. 1403 1-1

БОСЮК ВАСИЛИНА, з с. Золотів, уневажнює загублену карту перемолу, видану Районовою Управою в Рівному. 1404 1-1

ДАНИЛЮК ТЕТЯНА, з с. Ясеничичі, уневажнює аусвайс, виданий Районовою Управою в Рівному. 1395 1-1

БАРАБАНЬЩИК ЄВГЕНІЯ, с. Томахів, уневажнює харчову картку, видану Міською Управою в Рівному. 1392 1-1

ЯВОРСЬКИЙ АНТОН, з Дубна, уневажнює аусвайс, виданий Міською Управою в Дубні. 1393 1-1

ВЕНІЯМНОВИЧ МАРІЯ, уневажнює аусвайс ч. 13369, виданий Міською Управою в Дубні. 1394 1-1

ВОРНІК ТРОХИМ, уневажнює паспорт, виданий в Рівному. 1395 1-1

ХМІЛЬ ПИЛИП, з с. Урвенна, уневажнює загублені документи й виказку про звільнення з по-

лону, видану в Холмі. Хто знайде, проситься звернути до найближчої поліційної станції. 1399 1-1

СТОЛЯР ВОЛОДИМИР, с. Плоські, уневажнює загублений аусвайс, виданий Районовою Управою в Рівному. 1408 1-1

КОСТЮХОВСЬКИЙ СТЕПАН, с. Шпанів, уневажнює загублену карту перемолу, видану Районовою Управою в Рівному. 1409 1-1

РОЖКО СТЕПАН, с. Новий-Двір, уневажнює карту перемолу, видану Районовою Управою в Рівному. 1410 1-1

БІЛИК МИКОЛА, з с. Михайлівки на Дубенщині, уневажнює загублену особисту довідку ч. 4366, видана Округною Управою в Дубні. 1411 1-1

КОРЕЦЬКА ЛІДА, з м. Дубна, уневажнює загублену посвідку праці і аусвайс, виданий Міською Управою в Дубні. 1412 1-1

РОЗШУКУЄМО

Морохов Анатолій, народився 1922 р., був у військово-інженерній школі в Москві. Проситься повідомити Морохова Федора, м. Шепетівка, Держбанк. 1307 4-5

Розшукую свого швагра ПРОКОПА Павловича ВЕРЕСА з с. Курапа, пов. Сарни, Волині, що був заарештований до большевицького війська. Коли б хто знав про нього, проситься о негайне подання відомостей на адресу: Sonderführer Paul Selesion, Admin. "Nastup". Prag XIV-65, р. 1. 3.

ПОГОРІЛИЙ ІВАН, був у таборі полонених у м. Холмі. Про-

ситься повідомити Погорілого Єлісея, с. Дівоче Поле, Олександрівський р-н, Кіровоградська обл. 1335 2-5

КРИТЕНЬ ІВАН, народився 1921 р. був у м. Гродно. Проситься повідомити Критень Олександрю, с. Зелене, Петрівський р-н, Кіровоградська обл.

НЕБОРАК ФЕДІР, народився 1916 р., служив у м. Жмиринці. Проситься повідомити Неборак Варвару, с. Новолипово, м. Олександрія—Новогеоргієвськ.

КАШЕВСЬКИЙ ЮРІЙ, служив на станції Ролочиськ. Проситься повідомити Кашевську Марію, Аджамка—Кіровоградської обл., Неповна Середня Школа.

СІРЧЕНКО ЄВМЕНІЙ, служив у червоній армії і в серпні 1941 р. був взятий в полон. Проситься повідомити Сірченко Поліпу, с. Тишнівка, Златопільський р-н, Кіровоградська обл.

СТАСЮК ПАВЛО, народився 1911 р., був у м. Хороші, на Полтавщині. Проситься повідомити Стасюк Олену, с. Лузанівка, Кіровоградська обл.

ХМУРЕНКО ДАНИЛО, народився 1907 р., був у Криму. Проситься повідомити Хмуренко Оксеню, с. Сорочаново, Витязівський р-н, Кіровоградська обл.

ЧОРНОНОГ ВАСИЛЬ, народився 1914 р., був мобілізований. Проситься повідомити Чорноног Ганну, с. Ревівка, Новогеоргієвський р-н, Кіровоградська обл.

МАЛЯРЕНКО АНДРІЙ, народився 1913 р., був у м. Вітебську. Проситься повідомити Мальяренко Катерину, с. Зелене, Петрівський р-н, Кіровоградська обл.

ДЕННИК ОГОЛОШЕНЬ: За текстом серед звичайних оголошень ціна сторінки коштує 3.500 крб., пів сторінки 1.800 крб., чверть сторінки 900 крб. Менші оголошення містимо за оплатою 2 крб. за 1 см. на одну шпальту (стовпець). Сторінка має 3 шпальти (стовпці). Дрібні оголошення рахуємо по 4 крб. за одно слово. Товстий друк подвійно. Належність на оголошення плати згоря. За зміст оголошень і їх термінове вищезаказане Видавництво не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: Часопис «Волинь» виходить 2 рази в тиждень, на четвер і на неділю. Окреме число коштує 1 крб. Чвертьрічна передплата з поштовою пересилкою — 35 крб. Закордоном 45 крб. (4 RM, 50 Ф.). Поштою відсилаємо до тих місцевостей, де є поштовий уряд. У випадку вищої сили, яка унеможливила видання часопису до його доручення передплатникам чи іншим замовцям, Видавництво не відповідає і вичаєчких грошей не звертає.

ВИДАВ: Українське Видавництво «Волинь» в Рівному. Головний редактор в заступстві АНДРІЙ МИСЄЧКО. Голова редакції приймає інтересанти кожного дня від 10—12. Редакція застерігає собі право виправляти рукописи. Нелегальний матеріал не застосовується.

Друковано в Окружній Друкарні в Рівному.

ПКМ кп 15551 Ш Д 9698 ИСТ

(5)